

Szczepanowo

Wieś, parafia własna. Wieś kapituły metropolitalnej gnieźnieńskiej. Po pierwszy rozbiore (1772 r.) w granicach państwa pruskiego.

[1577] Pobór obejmował 10 śladów z 2 zagrodnikami [Pawiński, s. 189].

[1579] Podatki płacono z 9 i pół łanów osiadłych, połowy pustego oraz od 2 zagrodników, 2 komornic [Pawiński, s. 189].

[1618] Wieś miała 10 łanów osiadłych, kwartę roli. Zamieszkiwało tu 2 zagrodników, rzemieślnik oraz propinator (sprzedawca trunków) – w sumie 10 fl 25 i pół gr [Parczewski, s. 233]. Określono jej położenia jako *extra dictrictum*. Jednak w powiecie gnieźnieńskim podano, że wieś leży w powiecie kcyńskim.

[ok. 1710] Wieś miała półdym [Bibl. Kórnicka PAN, rękopis BK 360, k. 102v].

Szczepanowo [parafia]

Parafia rzymsko-katolicka w dawnej archidiecezji gnieźnieńskiej, archidiaconacie gnieźnieńskim, dekanacie Żnin. Opisana w księdze uposażeń archidiecezji z początków XVI w. Do parafii należały: Krotoszyn, Wolice, Wójcin (gdzie istniała kaplica) Szczepanowo, Szczepanówko. Prawa patronatu przysługiwały kapitule metropolitalnej gnieźnieńskiej.

Kościół parafialny p. w. św. Bartłomieja Apostoła. Nową świątynię wzniesiono w 1695 r. Dnia 29 czerwca 1737 r. do parafii inkorporowano Wójcin (potwierdzony w tej parafii już na początku XVI w.) oraz Sławoszewo.

Z parafią była powiązana kaplica w Wójcinie. Wcześniej w tej wsi istniał kościół parafialny
Źródła: LBG I, s. 182-1834;

Uwaga: w latach 1577, 1579 wieś wzmiankowana jako położona w powiecie kcyńskim; w 1618 r. określono jej położenie jako *ekstra districtum*.